

[Inger Gautier Schmit.]
 have vanskeligt ved at modbevise, at disse Frifindelsesdomme — lad dem saa være afsagt i den bedste Mening — absolut har medvirket til, at vi — jeg fremdrog ogsaa Eksempler — i stigende Grad ser Barne-mord begaaet her i Landet. Jeg ønsker, at man skal anlægge en sund Vurdering baade af Moderens og af det nyfødte Barns Forhold. Skal man i overvejende Grad, som hidtil, kun tænke paa Forbryderen, Moderen, skal man i vort Samfund, der kalder sig et kultiveret Samfund, mere og mere gaa bort fra den Betragtning, at der er et Menneske til at tage Hensyn til? Et lille nyfødt Barn er ogsaa et Menneske, og ogsaa Hensynet til dette maa spille en Rolle, naar man udmaaler Straffen.

Justitsministeren (Zahle): Ja, naturligtvis spiller det en Rolle, naar man udmaaler Straffen, at et lille Barn er myrdet. Men det, vi skal gøre her, er roligt og uden Fanatisme at overveje Situationen og tilvejebringe en Lovbestemmelse af saadan Beskaffenhed, at de gode Mænd og Kvinder, der sidder i Nævningetingene, kan forene det med deres Samvittigheds Bud, at der dømmes efter den.

L. D. Rasmussen: Det ærede Medlem Hr. Vagn Bro ønskede, at en Blasfemi-bestemmelse skulde indsættes i Lovforslaget, uagtet han erkendte, at den tilsvarende Regel i Straffeloven ikke har været anvendt, i hvert Fald ikke i lang Tid. Jeg vil dertil sige, at man skal dog ikke lovgive om noget, som det ikke er paakrævet, at der lovgives om; man lovgiver ikke om Forhold, som ikke forefindes. En Lovgivning paa dette Omraade vilde i hvert Fald give et misvisende Billede af vor Tid, og derfor forstaar jeg ikke, hvorfor en saadan Bestemmelse skulde indføres.

Det ærede Medlem Hr. Pürschel talte om Bestemmelserne i det 12te Kapitel og berørte herved de saakaldte Højforræderi-bestemmelser. Jeg er ikke sikker paa, at de Bestemmelser, som det ærede Medlem sigtede til, bør findes i en Straffelov. Hvis man vil lovgive paa dette Omraade, maa man gøre det paa Grundlag af de Bestemmelser, der findes for Folkenes Forbund og i Kellogg-Pagten, saaledes at man f. Eks. kort og klart siger: Det er strafbart for enhver at ophidse til Krig, ganske ligegyldigt, om det er mod Danmark eller mod den anden Stat. Saadan er jo Aanden i Folkenes Forbund og Kellogg-Pagten, og

saadanne Lovbestemmelser burde der findes. Jeg gør ogsaa opmærksom paa, at der i Forbundspagten findes Bestemmelser om, at naar en Nation bryder Freden, har den brudt med alle Medlemmer indenfor Folkenes Forbund, at det kan paalægges de forskellige Stater, der er Medlemmer af Folkeforbundet, at afbryde Handels-samkvem og finansielt Samkvem med Fredsbryderen, og at det ogsaa kan paalægges de enkelte Medlemmers Statsborgere at gøre dette. Det er klart, at noget saadant kan ikke gøres uden Lovbestemmelser, men jeg er ikke helt sikker paa, at saadanne har deres Plads i en Straffelov; de bør findes i en selvstændig Lovgivning. Jeg har da ogsaa set, at man hurtigt, naar der udbryder Krig, eller der er Fare derfor, er i Stand til at skabe Bestemmelser, som tager Sigte paa at forebygge Misgreb.

Jeg vil gerne gøre et Par Bemærkninger med Hensyn til de Betragtninger, der har været gjort om Anvendelsen af Tugthusstraf. For det første med Hensyn til Tidsbesparelsen. Naar 12 Aars Fængsel er lig med 8 Aars Tugthus, er det klart, at der ved Idømmelsen af de 8 Aars Tugthus spares de 4 Aar, i Modsætning til, naar man anvender Fængselsstraf, saa det er ganske utvivlsomt, at der vil spares Tid. Naar man endvidere taler om det stærke Stempel, der paatrykkes de Mennesker, som idømmes Tugthusstraf, vil jeg dertil sige: Det er jo kun et Faatal, men tag saa Tugthusstraf bort, tag Begrebet bort, saa bliver Fængsel den strengeste Strafart, og som Følge deraf vil der blive den samme stærke Reaktion overfor den, der har været ikendt den strengeste Strafart, nemlig Fængsel, men deres Tal vil blive mange Gange større end Tallet paa dem, der er Tale om at idømme Tugthusstraf.

Jeg vil gerne takke den højtærede Minister for elskværdigt Tilsagn om at ville forhandle om visse af de Ting, som vi har fremdraget. Med Hensyn til Tugthus har jeg altsaa fremsat min Mening overfor de Udtalelser, som den højtærede Minister fremsatte, men jeg vilde gerne knytte et Par Ord til den højtærede Ministers Betragtninger med Hensyn til Fængselsvæsenet og de løsladte. Den højtærede Minister siger, at der er Forskel paa de frie Borgere og dem, der saaledes løslades paa Prøve, thi de løslades paa Betingelser. Ja, men højtærede Minister, der er ikke Forskel, bestemt ikke, thi der stilles præcis de samme Betingelser overfor de løsladte, som der stilles overfor enhver almindelig fri Borger: De skal føre et hæderligt, redeligt